

ר"ע מברטנורה

מסכת ברכות, פרק ז' משנה ד'

שְׁלֹשָׁה שְׂאֵכְלוּ כְּאַחַד, אֵינָן
 רְשָׁאִין לְחַלֵּק וְכֵן אַרְבָּעָה,
 וְכֵן חֲמִשָּׁה. שְׁנָיִם נִחְלָקִין, עַד
 עֶשְׂרִים. וְעֶשְׂרִים אֵינָן נִחְלָקִין, עַד
 שְׁיָהִיו עֶשְׂרִים:

ש

אינן רשאים ליחלק. מכיון שחלה עליהם חובת זימון: וכן ארבעה וכן חמשה. אין השלשה מזמנין לעצמן והיחיד יחלק מהן, דאיהו נמי אקבע בחובת זמון: ששה נחלקים. כדי זמון לכאן וכדי זמון לכאן,

עד עשרה, אבל י' אין נחלקים, דאסתחייבו להו זמון שיש צו הזכרת השם, עד שיהיו עשרים, ואז יחלקו לשתי חבורות אם ירצו:

תפארת ישראל - יכין

שלושה שאכלו כאחד כל שבא הג' קודם שאמרו הב' הב לן ונברך: אינן רשאים ליחלק אע"ג דכבר שמעינן כן מריש משנה א', קמ"ל הכא, דאפי' כל א' אוכל מככרו, ומצוה להדר אחר ג' וי': ששה נחלקין אם ירצו, מיהו טפי עדיף ביחד [ערט"ז קצ"ג סק"ג].

מכון אור עולם. ת.ד. 90043 בית שמש 99190

טל' 0722-826-826, www.ohr-olam.org Info@ohr-olam.org

